

Abstract

This research aims to study the status of physical education learning and teaching in primary schools under the Office of Private Education In Bangkok. A questionnaire was developed by the researcher of the project. Content validity was judged by 9 experts. To make sure, the data was valid (content validity) at 0.84. As a result, the reliability was at 0.97. The document was mailed to three hundred and thirty-six subjects of the target population. Data were analyzed by using percentage.

The research found that in most schools, there are approximately 2-3 physical education teachers with a degree in physical education and all schools had developed their own physical curriculum. The space typically used for physical education classes was an outdoor field that was safe and sound. The framework of physical education for the primary education level in most schools mandate physical education as a fundamental subject required for two hours each week. Grades in physical education were based on cognitive, attitude, psychomotor, physical fitness and good characteristic aspect for 20, 20, 40, 20, and 20 points, respectively.

KEYWORDS: STATUS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING AND TEACHING / PHYSICAL EDUCATION/PRIMARYSCHOOLS/OFFICE OF THE PRIVATE EDUCATION

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าซึ่งต้องอาศัยกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาประเทศการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ความคิดทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนคุณธรรมและความประพฤติของบุคคลเพื่อเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบ สร้างเสริมรากฐานอันแข็งแกร่งสมบูรณ์ให้แก่เยาวชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดีเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2549)

การจัดการศึกษาเอกชนในประเทศไทยนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติ เพราะช่วยแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของรัฐเป็นอย่างมาก ในการจัดการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษารวมทั้งการศึกษานอกระบบ เพื่อรองรับผู้เข้ารับการศึกษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2554) จากบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นได้มีการดำเนินการในกระบวนการทางนิติบัญญัติโดยมีการจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ขึ้นโดยให้เป็นกฎหมายเชื่อมต่อกับบทบัญญัติการศึกษาและเป็นฐานหลักในการปฏิรูปการศึกษาของ

ประเทศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไว้หลายมาตรา คือ มาตรา 6 ได้กำหนดแนวทางและความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวถึงพลศึกษาไว้ว่าพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติที่ดีไปพร้อมๆ กัน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ และมีพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในข้อ 3 ว่าด้วยการมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกายนั้น มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 6 ที่ให้ความสำคัญของพลศึกษาว่าพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการศึกษาและพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

การที่จะทำให้บรรลุหลักการดังกล่าวนี้ ปัจจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยด้านบุคลากรการกระทำสาระหลักสูตรวิชาพลศึกษา การจัดและบริหารโครงการพลศึกษาในโรงเรียน สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ แนวทางที่จะทำให้บรรลุหลักการดังกล่าวนี้สามารถทำได้

โดยการสำรวจสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันของพลศึกษาของโรงเรียนในด้านต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้บรรลุตามเป้าหมาย และหลักการที่ตั้งไว้ ดังที่ National Association for Sport and Physical Education & American Heart Association (2006) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สถานภาพของพลศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลในปัจจุบันเกี่ยวกับสถานภาพของพลศึกษาในแต่ละรัฐและในเมืองของโคลัมเบีย ผลการวิจัยจะถูกส่งกลับไปให้ในแต่ละรัฐ เพื่อให้ทราบรายละเอียดและนำข้อมูลไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและหลักการตามที่ต้องการปฏิญญากรุงเทพฯ ว่าด้วยการกีฬาและการศึกษาเป็นการทบทวนเป้าหมายของการนำกีฬาและการพลศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยการกำหนดวิชาพลศึกษาลงในหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนทั้งในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระบบการศึกษานอกโรงเรียน บนพื้นฐานแนวความคิดหลักการพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550) จากการศึกษาค้นคว้าทางพลศึกษา มีผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาของพลศึกษาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งมีผลการวิจัยที่มีปัญหาในทำนองเดียวกันในด้านการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ครูผู้สอน ตัวผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในสถานศึกษา คือด้านการจัดทำหลักสูตรพบว่าผู้บริหารและครูมีเวลาในการจัดทำหลักสูตรน้อยเกินไป งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดความรู้

ความชำนาญ ด้านการบริหารจัดการ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้านและไม่ตรงตามวุฒิชาความรู้ชุดในการบริหารหลักสูตร ด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้บริหาร ครู และชุมชน ขาดการประชาสัมพันธ์ การประสานงานที่ดีและต่อเนื่องด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหาร และครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ และครูผู้สอนต้องสอนหลายกลุ่มวิชาทำให้มีภาระงานอื่น นอกเหนือจากงานที่สอนมากครูบางคนไม่ให้ความสำคัญยังคงปฏิบัติงานเดิมๆ ด้านสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนมีน้อยเกินไป/ครูไม่มีเวลาที่จะศึกษาค้นคว้าจัดทำสื่อ และขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำสื่อ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ครูยังไม่เข้าใจในการจัดกิจกรรม ขาดประสบการณ์ ไม่ชำนาญในการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารและครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลขาดเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน (กรมวิชาการ, 2546) จากสาเหตุดังที่กล่าวมาข้างต้นทำให้พบปัญหาด้านต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในปัจจุบันมากมายที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ครบทุกด้านซึ่งปัจจัยดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชนมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานครเพื่อให้ทราบถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาครูพลศึกษาบุคลากร ในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครใน 6 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านการจัดทำสาระหลักสูตร ด้านการจัดและบริหารโปรแกรมพลศึกษา ด้านโครงสร้างเวลาเรียน ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประเมินผลการเรียนรู้

2) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เลือกประชากรเป้าหมายโดยเจาะจงเป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาในระดับชั้น ป. 1-6 สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1-3 จำนวน 336 คน จากทั้งหมด 723 คน

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

1) ศึกษาแนวคิดหลักการจาก เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อคำถามโดยผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 9 ท่านพิจารณาตรวจสอบว่าข้อคำถามในแบบสอบถามสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์หรือไม่จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาของ Rovinelli and Hambleton (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ผลการวิเคราะห์ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.84

2) นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรในพื้นที่ใกล้เคียงกับกรุงเทพมหานครที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับประชากรที่มีการจัดการศึกษาแบบเดียวกัน จำนวน 20 คน สถิติที่ใช้คือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบาคเนื่อหาของข้อคำถามในแบบสอบถามพบว่าคุณภาพของแบบสอบถาม มีค่า Reliability เท่ากับ 0.97 เสร็จแล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับประชากรเป้าหมายต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร สรุปผลดังต่อไปนี้

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา แต่ละโรงเรียนมีจำนวนครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 2-3 คนคิดเป็นร้อยละ 61.1 โดยครูผู้สอน 1 คนจะมีภาระงานสอนโดยเฉลี่ย 18 คาบต่อสัปดาห์ที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่จะมีการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาควบคู่กันไปด้วย คิดเป็นร้อยละ 83.7 ในขณะที่จะสอนวิชาพลศึกษาเพียงวิชาเดียวคิดเป็นร้อยละ 16.3

ด้านการจัดทำสาระหลักสูตรพลศึกษาพบว่าส่วนใหญ่จะจัดทำสาระหลักสูตรด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 91.3 โดยมีคณะกรรมการการจัดทำหลักสูตรวิชาพลศึกษาซึ่งประกอบด้วย ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาและครูกลุ่มสาระอื่นเข้าร่วมจัดทำหลักสูตรวิชาพลศึกษาเลย คิดเป็นร้อยละ 61.0 ส่วนโรงเรียนที่เหลือจะจัดทำสาระหลักสูตรร่วมกับโรงเรียนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 8.7 เท่านั้น

ด้านการจัดและบริหารโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพบว่า ส่วนใหญ่มีการเรียนการสอนทุกชั้นปี โดยโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่จัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในถึงร้อยละ 67.1 แต่จัดเพียงร้อยละ 32.9 เท่านั้น โดยจะจัดเป็นประจำทุกปีๆ ละ 1 ครั้ง จัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 63.0 จัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องทางกายและความสามารถเป็นเลิศ อีกทั้งยังจัดโปรแกรมนันทนาการในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนให้กับผู้เรียนโรงเรียนทุกโรงเรียน

ด้านโครงสร้างเวลาเรียนวิชาพลศึกษา พบว่าในโรงเรียนกำหนดสาระพื้นฐาน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 52.9 และกำหนดสาระเพิ่มเติมเฉลี่ย 1 ชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ ร้อยละ

96.8 ใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาโดยส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การประเมิน ผลการเรียนรู้ (เกรด) คิดเป็นร้อยละ 72.9 และ ใช้เกณฑ์การประเมินผล ผ่านหรือไม่ผ่านคิดเป็น ร้อยละ 27.1 และในการตัดสินผลการเรียน

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าสภาพลักษณะสถานที่ที่ใช้ในการ จัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนเพียงพอ มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีบริเวณที่เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ โดยทุกโรงเรียนมีสนามกลางแจ้งแต่ มีเพียงบางโรงเรียนเท่านั้นที่มีโรงยิมเนเซียมใช้ ควบคู่กันไปกับสนามกลางแจ้ง คิดเป็นร้อยละ 29.6 ในขณะที่โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงยิม- เนเซียมเพียงพอสำหรับใช้ในการเรียนการสอน ถึงร้อยละ 70.4

ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า เกณฑ์ในการตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษา (ผลการเรียน) ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.4 ให้ คะแนนแบบอิงเกณฑ์ มีเพียงการให้คะแนนแบบ อิงกลุ่มร้อยละ 12.6 เท่านั้นองค์ประกอบที่นำมา ใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน คือ ด้าน ความรู้ส่วนใหญ่เกณฑ์การให้คะแนน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.9 ด้านทักษะกีฬาส่วนใหญ่ เกณฑ์การให้คะแนน 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.5 ด้านเจตคติ จริยธรรมและคุณธรรมส่วนใหญ่ เกณฑ์การให้คะแนน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.3 ด้านสมรรถภาพทางกายส่วนใหญ่เกณฑ์การ ให้คะแนน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.0 และ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ส่วนใหญ่เกณฑ์ การให้คะแนน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 98.9

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสภาพการจัดการเรียน การสอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ในกรุงเทพมหานครผู้วิจัยค้นพบประเด็น ที่น่าสนใจ 6 ประเด็นดังนี้

1) ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีครูผู้สอนวิชา พลศึกษาที่จบวุฒิการศึกษาวิชาพลศึกษาโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับ ปีโยรส ถนอมดำรงศักดิ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินการจัดโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่าครูผู้สอนพลศึกษาจะสอนโดยครูที่มีวุฒิทาง พลศึกษาโดยตรง มีภาระงานสอน 16-20 คาบ ต่อสัปดาห์ โดยมีภาระการสอนวิชาสุขศึกษาและ พลศึกษาควบคู่กันไป ดังที่วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (อ้างถึงใน พรทิพา ตาลเหล็ก, 2556) กล่าวไว้ คืออัตราการสอนของครูควรจะเป็น 3 คาบ ต่อวันหรือ 15 คาบต่อสัปดาห์ เพราะเวลานอกจาก นั้นครูจะได้นำไปใช้ศึกษาเพิ่มเติม ตรวจสอบ ทำบันทึกการสอน ฝึกอบรมนักศึกษา สอนวิชา ลูกเสือเนตรนารี ทำหน้าที่ครูเวร ครูประจำชั้น และที่สำคัญคือ ใช้เวลาส่วนหนึ่งไปในการฝึก สมรรถภาพของตนเองให้แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ ตามคุณสมบัติของการเป็นครูพลศึกษาที่ดี

2) ด้านการจัดทำสาระหลักสูตรพลศึกษา

พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จัดทำหลักสูตร พลศึกษาด้วยตนเองร้อยละ 91.3 มีเพียงบาง ส่วนเท่านั้นที่จัดทำสาระหลักสูตรร่วมกับโรงเรียน อื่นๆ โดยมีครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นคณะกรรมการ

ในการจัดทำหลักสูตรทุกโรงเรียนแสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมการจัดทำหลักสูตรของครูผู้สอน วิชาพลศึกษานี้ นำไปสู่การวางแผนจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาและการเตรียมการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถบรรลุตามความ มุ่งหมายที่วางไว้ในทุกๆ ด้านซึ่งสอดคล้องกับ คำบัญญัติพระราชบัญญัติ (สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งประเทศไทย, 2548) ที่กำหนดไว้ว่าหลักสูตรสุขศึกษาและพลศึกษาต้อง ดำเนินการพัฒนาโดยบุคลากรในสาขาวิชาชีพนี้ โดยตรงและสอดคล้องกับพรทิวา ตาลเหล็ก (2556) ที่ได้กล่าวไว้คือโรงเรียนสังกัดกรุงเทพ- มหานครมีการจัดทำหลักสูตรพลศึกษาทุกโรงเรียน (ร้อยละ 100) โดยจัดทำหลักสูตรพลศึกษาด้วย ตัวเองซึ่งเป็นไปตามที่หลักสูตรแกนกลางการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3) ด้านการจัดและบริหารโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียน

พบว่า ส่วนใหญ่มีการเรียนการสอนทุกชั้นปี โดยไม่มีการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน ถึงร้อยละ 67.1 แต่จัดเพียงร้อยละ 32.9 เท่านั้น โดยจะจัดเป็นประจำทุกปี ละ 1 ครั้ง จัดโปรแกรม การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 63.0 มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อเด็กพิเศษที่มีความ บกพร่องทางกายและความสามารถเป็นเลิศ อีกทั้งยังจัดโปรแกรมนันทนาการให้กับผู้เรียนในทุก โรงเรียนโดยกิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือดนตรี ศิลปะวาดเขียน และการแสดง โดยส่วนใหญ่จะ จัดกิจกรรมช่วงหลังเลิกเรียนแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดและบริหารโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โปรแกรมการ สอนพลศึกษาในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขัน กีฬาภายใน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่าง

โรงเรียน โปรแกรมนันทนาการ และโปรแกรม การจัดพลศึกษาเพื่อเด็กพิเศษดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวไว้ว่า การจัดโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียนที่ประกอบด้วยโปรแกรมการสอน พลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน และโปรแกรมการจัดพลศึกษา พิเศษ ถือเป็นการจัดโปรแกรมพลศึกษาที่สมบูรณ์ และถูกต้องตามหลักปรัชญาพลศึกษา เพราะเป็น การจัดโปรแกรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา เพื่อช่วย ให้แต่ละคนได้มีพัฒนาการในทุกๆ ด้านอย่างเท่า เทียมกันตามศักยภาพของตนเองแต่อย่างไรก็ตาม จากการที่โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการแข่งขัน กีฬาภายในอาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน และอาจมีสาเหตุเนื่องมาจากงบประมาณไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้ หรือผู้บริหารไม่เห็นความ สำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในแต่ให้ ความสำคัญกับการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนเพื่อสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงให้กับ โรงเรียนให้เป็นที่รู้จัก ซึ่งสอดคล้องกับผล การวิจัยที่โรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีการแข่งขัน กีฬาระหว่างโรงเรียนมากถึงร้อยละ 63.0

4) ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีงบประมาณ เพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียน มีการตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์ให้ได้ มาตรฐานอย่างสม่ำเสมอเพื่อความปลอดภัย แสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์ สถานที่ที่ใช้ในการเรียน การสอนพลศึกษามีความปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการกับจำนวน

สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ครูพลศึกษาควรปรับปรุงแบบและวิธีการในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านทักษะกีฬาที่ไม่ควรให้คะแนนด้านทักษะกีฬามากเกินไป

1) ควรมีการปรับโครงสร้างการเรียนการสอนใหม่ในเรื่องของเด็กพิเศษเพื่อให้เอื้อต่อการขยายโอกาสในการเรียนรู้ด้านทักษะในกีฬาที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับเด็กพิเศษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเรื่องสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัดอื่นๆ โดยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ขยายเป้าหมายในการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมและเกี่ยวข้องต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554).

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2554). พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สกสค.

บรรยง นุชบงก. (2550). ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

ปิโยรส ถนอมดำรงศักดิ์. (2547). การดำเนินการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พรทิพา ตาลเหล็ก. (2556). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2549). สืบค้นจาก http://www.onec.go.th/Act/law2542/index_law2542.html

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรมวิชาการ. (2546). สรุปการใช้หลักสูตรสถานศึกษาโครงการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งประเทศไทย. (2548). ปฏิญญาสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 31 (มกราคม-ธันวาคม 2548), 102.

ดวงกมล บุญวาสนะนันท์ และคณะ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สืบค้นจาก, www.psc.ac.th/does/laws/education_core2551.pdf

ภาษาอังกฤษ

National Association for Sport and Physical Education & American Heart Association. (2006). *“Status of Physical Education in the USA.” 2006 Shape of the Nation Report*. Reston, Virginia: National Association for Sport and Physical Education.

ผู้เขียน

ว่าที่ร้อยตรีหญิงดวงกมล บุญวาสนะนันท์ หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900 อีเมล: Fiy_boonwas27@yahoo.co.th
อาจารย์ ดร.จุฑามาศ บัตรเจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900 อีเมล: fedujmb@ku.ac.th
อาจารย์ ดร.อัจนรา เสาร์เฉลิม อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900 อีเมล: feduacr@ku.ac.th

